

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Efeziërs 2, 21 - 22
Ochtenddienst / middagdienst

Broeders en zusters,

Morgendienst

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Psalm 122 : 1 en 3**
- 4 Lezing van de Tien Woorden van het verbond**
- 5 Schuldbelijdenis door het zingen van : Gezang 156**
- 6 Genadeverkondiging**
- 7 Zingen: Gezang 90 : 1**
- 8 Gebed om zegen over de eredienst**
- 9 Schriftlezing : Efeziërs 2 : 11 - 22**
- 10 Tekst : Efeziërs 2 : 21 - 22**
- 11 Prediking**
- 12 Zingen : Gezang 119 : 1 en 2**
- 13 Dankzegging en gebed**
- 14 Inzameling van de offergaven**
- 15 Zingen : Psalm 16 : 1 en 3**
- 16 Zegen**

Middagdienst

- 1 Votum**
- 2 Zegengroet**
- 3 Zingen : Psalm 122 : 1 en 3**
- 4 Gebed voor de opening van het Woord**
- 5 Schriftlezing : Efeziërs 2 : 11 - 22**
- 6 Zingen : Psalm 16 : 1 en 3**
- 7 Tekst : Efeziërs 2 : 21 - 22**
- 8 Prediking**
- 9 Zingen : Gezang 119 : 1 en 2**
- 10 Geloofsbelijdenis door het zingen van Gezang 179b**
- 11 Dankzegging en gebed**
- 12 Inzameling van de offergaven**
- 13 Slotzang : Gezang 120 : 1 - 3**
- 14 Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

[Kandelaar] Hoe kijkt u naar uw kerkelijke gemeente? En hoe zou de Heer Jezus naar uw gemeente kijken? Want die twee zijn niet automatisch gelijk aan elkaar. Juist bij de kerk is het gevaar heel groot dat we te weinig met geestelijke ogen kijken. Want we hebben allemaal verwachtingen en verlangens ten aanzien van de kerk. En het antwoord dat we geven op de vraag hoe we naar de onze kerk kijken, wordt al snel beantwoord door de mate waarin onze verwachtingen en verlangens ten aanzien van de kerk vervuld zijn. Hoe begrijpelijk dat ook is, toch lopen we daardoor wel het gevaar de plank flink mis te slaan. Want gaat het bij onze verwachtingen over de kerk vaak niet over onze verwachtingen van de gemeenschap van de heiligen. In hoeverre voelen we ons thuis in de gemeente? In hoeverre hebben we ons broeders en zusters gesteund gevoeld bij moeiten? En natuurlijk gaat het dan ook over de kerkdiensten. In hoeverre hebben de prediken ons aangesproken? In hoeverre hebben we van de liturgie en de muziek kunnen genieten? Overigens hebben niet alleen gewone gemeenteleden hier last van, als ik dat zo mag zetten. Ik vrees dat we predikanten hier ook flink aan lijden. Want ook wij nemen onszelf mee in ons ambtswerk. **[In hoeverre overeen?]** Je hebt idealen als je uit Kampen komt en in hoeverre lukt het om die idealen te verwezenlijken? Daarbij plaatst de HERE je vroeg of laat voor de vraag of jouw idealen eigenlijk wel de idealen van de Heer van de kerk zijn? Toen ik uit Kampen kwam hoopte ik mee te mogen bouwen aan een gemeente waarin iedereen zich veilig en geliefd weet. Op zich is dat best mooi natuurlijk. Maar terugkijkend moet ik zeggen dat ik daar zo graag aan wilde werken, omdat ik zelf ook zo verlang naar een veilige plaats. Een plaats waar je als broeders en zusters van God geniet en van elkaar geniet. En verder hoop je natuurlijk ook dat je als predikant daarbij de nodige lof zal oogsten. Zo ijdel ben ik ook nog. Een andere predikant hoopt dat de gemeente waar hij werkt een aansprekende gemeente zal zijn voor buitenstaanders en richt daar zijn pijlen op. En die zal weer met andere teleurstellingen te maken krijgen. Want veel gemeenteleden vinden dat helemaal niet zo belangrijk. Die vinden andere dingen veel belangrijker en dat levert dan wrijving en teleurstelling op. Zo nemen we dus heel nadrukkelijk onszelf mee als we naar de kerk kijken en onze waardering voor de kerk geven.

Dus voordat we iets zinnigs kunnen zeggen over de kerk kunnen we eerst moeten nagaan wat we eigenlijk van de kerk mogen verwachten. Ik bedien u het Woord van God onder het volgende thema:

[Thema & verdeling] De kerk van Barendrecht is de kerk van Jezus Christus, Want Jezus Christus is

- 1. de hoeksteen van de kerk,**
- 2. het doel van de kerk,**
- 3. is het hart van de kerk.**

We zullen dus eerst zien dat Jezus Christus de hoeksteen van de kerk is. U ziet aan thema en verdeling al wel dat het dus in deze preek vooral over onze Heer Jezus Christus gaat. In Hem geloven we en voor Hem leven we. Als de kerk bij Jezus Christus begint, dan kun je dus alleen iets zinnigs over de kerk zeggen vanuit het geloof in Jezus Christus. De kerk is allereerst is een zaak van geloof, waarover je vanuit het Woord van God moet spreken. En van die kerk is de Heer Jezus de hoeksteen. **[Kwestie van geloof]** Het gewicht van heel het gebouw van de kerk rust uiteindelijk op Hem. Bij Hem begint de kerk. De apostelen hebben in opdracht van de hoeksteen Jezus Christus het fundament van deze kerk gelegd. En wij moeten als kerk niet op een ander fundament willen staan dan dat de apostelen hebben gelegd. Maar hoe belangrijk dat fundament ook is, het belangrijkste is de Hoeksteen Jezus Christus.

Dat blijkt ook duidelijk uit de eerste woorden van onze tekst. "Vanuit Hem groeit het hele gebouw". Het is heel belangrijk dat we deze woorden goed tot ons door laten dringen. Iedere steen die aan het gebouw wordt toegevoegd is het werk van Jezus Christus. Als u dus een plek hebt in dat gebouw is dat het werk van Jezus Christus. Dat geldt voor ieder van ons. Ergens weten we dat natuurlijk wel, maar beseffen we het wonder ervan? De meesten van ons vinden het waarschijnlijk gewoon dat we bij de kerk van Jezus Christus horen. Velen van ons zijn in de kerk opgegroeid, om het even zo te zeggen. Maar hoe gewoon is dat? Jezus Christus heeft zijn leven voor u en mij moeten geven om dat mogelijk te maken. Daarbij heeft God u ook nog eens uitgekozen om bij zijn kerk te horen. **[Lidmaatschap = genade]** Dat heeft niemand van ons verdiend. God doet dat ook niet op basis van onze kwaliteiten. Maar dat is pure genade. Het komt uit niet anders voort dan uit het liefdevolle hart van God. Hij heeft besloten zich over u en mij te ontfermen in onze nood.

Dus dat wij deel uitmaken van de kerk en God onze Vader mogen noemen is genade. En er is dus ook alle reden om dankbaar te zijn voor de kerk. Want juist in de kerk wordt zichtbaar dat wij deel uitmaken van het gezin van God. Daar ontmoeten we onze Bruidgom Jezus Christus. Daar ontmoeten wij onze hemelse Vader. Daar ontmoeten wij elkaar als broers en zussen. En dat is iedere zondag de heerlijke werkelijkheid waarin we mogen staan. Maar waarom ervaren we deze werkelijkheid lang niet altijd als een feest? Komt dat niet voor een deel omdat we dit zo gemakkelijk vergeten. **[Zijn wij dankbaar?]** Vergeten voor onszelf en vergeten voor onze broers en zussen. En als we de genade uit het oog verliezen. De genade dat Jezus Christus ieder van ons heeft uitgekozen en een plek heeft gegeven in zijn gemeente, dan gaan we elkaar beoordelen. Wij gaan elkaar beoordelen. Alsof wij daar het recht toe hebben. Zegt Paulus niet in Romeinen 14:4 "Wie bent u dat u een oordeel velt over de dienaar van een ander? Of hij wel of niet volhardt in het geloof gaat alleen zijn eigen meester aan - en hij zal volharderen, want de Heer heeft de macht hem dat te laten doen." Ieder van ons is hier door dezelfde genade kind van God. En net als in een gewone familie heb je elkaar niet uitgezocht. Christus heeft ons uitgezocht en ieder van ons heeft zijn plek van God gekregen. En zo moeten we naar elkaar kijken. En als we dat doen zijn we blij en dankbaar dat onze broers en zussen dezelfde genade van God ontvangen als wijzelf. En als we zo naar de gemeente kunnen kijken dan is er altijd reden tot grote verwondering. **[Zijn wij dankbaar II]** Want is die kerk dan niet een heerlijk bewijs van Gods genade over verloren mensen? En zijn onze broers en zussen dan ook geen heerlijke geschenken van God aan ons? Want met hen mogen we ons geloof in Jezus Christus delen. We mogen elkaar tot een hand en voet zijn. We mogen elkaar bemoedigen en troosten met het Woord van God en met daden van liefde. En bij alle tekortkomingen die er in onze kerk zijn, mogen we toch ook zeggen dat Jezus Christus doorgaat met ons zijn liefde te bewijzen. Mogen we in onze nood en blijdschap samen de HERE zoeken in gebed tijdens de erediensten. Mogen we samen onze blijdschap over Gods liefde verwoorden in onze liederen. Mogen we samen luisteren naar het Woord van God dat vol wijsheid, liefde en leven is. En dat alles omdat Jezus Christus de hoeksteen is waar de hele kerk op rust. Dat in de eerste plaats.

[Punt 2] In de tweede plaats zullen we zien dat Jezus Christus het doel is van de kerk. Paulus schrijft dat vanuit Jezus Christus het hele gebouw, steen voor steen, uit-

groeit tot een tempel die aan Hem gewijd is. Over het feit dat de kerk vanuit Jezus Christus uitgroeit hebben we het in het eerste punt gehad. Ook is goed om te zien dat dat steen voor steen gaat. Voor iedere steen heeft Jezus oog en iedere steen ontvangt zijn plaats. Een plaats die Jezus Christus geeft en die wij dus niet zomaar ter discussie mogen stellen. Zo bouwt Jezus Christus aan een tempel van levende stenen. Een tempel, zo schrijft Paulus, die aan Jezus Christus is gewijd. **[Aan JChr. gewijd]**

Naar mijn overtuiging is het heel belangrijk dat we dit goed in ons hart een plaats geven. Want als het over de kerk gaat zijn we heel erg geneigd als consumenten naar de kerk te kijken. Wat levert de kerk mij op? Heb ik het nog naar mijn zin in de kerk? Past de kerk bij mijn identiteit? Begrijpelijke vragen. Zeker vanuit onze cultuur. Maar al zulk soort vragen getuigen ten diepste van een verkeerde gerichtheid. Want het draait in de kerk niet in de eerste plaats om mij. Dat zou ook wat zijn, broeders en zusters! We ontvangen door het lijden en sterven van de Heer Jezus een plaats in het gezin van God. We mogen zijn kinderen worden. En in plaats van ons heel dankbaar en bescheiden op te stellen, gaan wij de vraag stellen of wij nog wel voldoende aan ons trekken komen in de kerk. Nu kan het zijn dat sommigen onder u het gevoel hebben dat ik met deze woorden iedere vorm van kritiek op de kerk in de kiem wil smoren. Dat is niet de bedoeling. Maar onze kritiek moet wel goed gericht zijn. Het gaat in de kerk niet om u en ook niet om mij. **[Het gaat om Christus!]** De kerk is niet een plek waar ik me goed en gewaardeerd moet voelen. Het is de plek waar allereerst Christus zich geliefd en thuis moet voelen. We moeten ons inzetten voor Hem. De kerk moet een tempel zijn die aan Hem gewijd is. En als we dus willen kijken hoe we als kerk hier functioneren, dan is dat de toetssteen. In hoeverre dienen we de Heer Jezus? In hoeverre zoeken we zijn eer? In hoeverre mag de kerk gebruik maken van onze gaven, tijd en energie? In hoeverre is ons hart gericht op de eer van Jezus Christus en op het groot maken van zijn naam? **[In hoeverre?]**

Als we zo gaan kijken dan is er veel waar je dankbaar voor mag zijn. Allerlei gemeenteleden zetten zich in. Ze getuigen van Christus in hun omgeving. Met daden en soms ook met woorden. Dan zie je dat allerlei broers en zussen anderen helpen en troosten. Vaak gewoon omdat hun hart dat ingeeft. Maar we zien ook zussen die zich in de zusterhulp inzetten. We zien gemeenteleden die in allerlei commissies hun gaven inzetten. Of die aan het kerkblad, de website of aan de kerkelijke administratie werken. We zien ge-

meenteleden die financieel alles op orde houden. We zien een broer en zus die er elke zondag en op vele doordeweekse dagen weer voor zorgen dat de kerk op orde is en de deuren van het slot zijn. We zien broers die elke zondag weer ons op het orgel begeleiden en we zien andere gemeenteleden die op bijzondere dagen voor extra muziek zorgen. We zien broers en zussen die Bijbelstudieverenigingen voor de jeugd leiden. We zien broers en zussen die in commissies actief zijn. Broers die in het bijzonder ambt hun taak hebben vervuld. En ongetwijfeld vergeet ik nog allerlei werk dat hier gedaan worden. En waarom doen we al dat werk? Dat is toch om Christus te eren. Uit dankbaarheid en liefde voor Hem. **[Reden tot dankbaarheid]** En natuurlijk zal daarbij soms ook een zoeken van onszelf bij hebben gezeten. Ook deze dingen doen we niet zonder tekortkomingen. En waar dat zo is, dan moeten we ons bekeren. En als we veel frustratie bij dat werk hebben opgelopen, is de kans groot dat we niet het niet in de eerste plaats voor de Heer Jezus hebben gedaan. En dat is dan iets om aan te werken. Maar hoe dan ook: er wordt met vele tekortkomingen toch ontzettend veel werk gedaan. Dat in de tweede plaats.

[Punt 3] **We zullen in de laatste plaats zien dat Jezus Christus het hart is van de kerk.** Opvallend in onze tekst is hoe centraal de Heer Jezus staat. Neem nu vers 22. Dat vers begint met de woorden 'in wie ook u samen opgebouwd wordt'. Met die eerste woorden 'in wie' wil Paulus de broeders en zusters in Efeze dicht bij Jezus Christus houden. We worden in Jezus Christus samen opgebouwd. Jezus Christus is het hart, de energiebron van de kerk. Er zijn nogal wat christenen vandaag de dag die van de kerk verwachten dat dat het energiebron is voor hun geloof. En ze zijn teleurgesteld in de kerk als ze daar niet die energie van krijgen die ze zoeken. **[Christus is energiebron]** Naar mijn oprechte overtuiging verwachten ze daarin teveel van de kerk. De kerk is niet onze energiebron voor ons geloof. Dat is Jezus Christus door zijn Heilige Geest. En het is dus de verantwoordelijkheid van ieder van ons om verbonden te zijn met Jezus Christus. Door Hem ontvangen we een plek in het gezin van God. Hij is het doel van het kerkelijk gezin. Dus als de band met de Heer Jezus niet of nauwelijks aanwezig is, dan moet u dat niet de kerk aanrekenen, maar uzelf. En dan moet u zich bekeren tot Hem. Dan moet u Hem weer gaan zoeken in gebed en door het lezen van zijn Woord of goede christelijke media. En natuurlijk is de prediking ook bedoeld als hulpmiddel hierbij. Maar Jezus Christus is zelf het hart van de kerk en het hart van ieder kind van God en

als dat hart niet klopt, dan kan geen kerk dat voor u oplossen. De kerk kan uw hart niet veranderen. Dat mag u niet van uw predikant, kerkenraad of gemeenteleden verlangen. Dat kan alleen de Heilige Geest en bij Hem moet u aankloppen. En wie dat niet doet verzwakt zichzelf. Die verzwakt zijn positie als steen in de tempel en die verzwakt daarmee ook de kerk waar hij deel van uitmaakt. **[Ondermijning geloof en kerk]** Want als wij stenen zijn van die tempel die aan Jezus Christus is gewijd, dan wordt de tempel verzwakt als wij in geestelijk opzicht niet verbonden zijn met Jezus Christus.

En in dit verband wil ik ook iets zeggen over de goed bedoelde oproepen die je in de kerkelijke pers soms tegenkomt over de kerk. Je leest nogal een dat we een missionaire gemeente moeten zijn, of een diaconale gemeente, of een ... gemeente. Om eerlijk te zijn broeders en zusters, geloof ik dat niet zo. Ik geloof ook niet dat van al zulke projecten op deze manier veel terecht komt. Ik vind dat ook zo niet terug in de Bijbel. Al die bijvoeglijke naamwoorden bij de kerk. Ik geloof dat we aan één bijvoeglijk naamwoord genoeg hebben. Het bijvoeglijk naamwoord 'christelijk'. Want al die woorden als 'missionair' of 'diaconaal' richten onze blikken op de wereld. En de kerk krijgt er iets eendimensionaals door. Onze oriëntatie moet niet in de eerste plaats op de wereld zijn en ook niet op de kerk zelf. Want het gaat er natuurlijk ook niet om dat we kerkjes in stand houden of kerkje spelen. Het gaat erom dat we een gemeenschap zijn die op Jezus Christus gericht is. Een gemeenschap die alles van Hem verwacht. Want Hij is de hoeksteen en het hart van de kerk. Het gaat erom dat wij een gemeenschap zijn die er voor Hem wil zijn. Want wij zijn aan Hem gewijd. We moeten een gemeenschap die wil dat het hart van Christus in het midden van de gemeente klopt. Een gemeenschap waarin ieder ernaar verlangt een hart als Christus te hebben. En hoe meer we een hart als Christus hebben, hoe meer we begaan zullen zijn met de naaste die Jezus Christus niet kent. Hoe meer we een hart als Jezus Christus hebben, hoe meer we begaan zullen zijn met onze naaste in nood. Of hij nu binnen of buiten de kerk leest. Hoe meer we een hart als Jezus Christus hebben, hoe meer we elkaar zullen aansporen om met Jezus Christus te leven en niet achterop te raken. Hoe meer we een hart als Jezus Christus hebben, hoe meer eenheid er in de gemeente zal zijn. Hoe meer we een hart als Jezus Christus hebben, hoe meer rust en vertrouwen we in de toekomst zullen hebben. **[Christelijke kerk]** Bij Jezus Christus moeten we onze kracht zoeken en hoe meer we dat doen hoe meer de kerk van Barendrecht een plaats zal zijn waar God woont door zijn Geest. En hoe meer

de kerk van Barendrecht een plaats is waar God woont door zijn Geest, hoe meer de wereld zal merken dat hier een kerk van Jezus Christus is. Als we dus als kerk iets nodig hebben dan is het nog meer met de Heer Jezus optrekken. Nog meer van Hem verwachten. Nog meer voor Hem leven.

Amen